

Folketinget, regeringen, kommunerne kan gøre meget og gør noget, men rollen er jo først og fremmest at begrænse skaderne og reparere på problemerne. Det er lidt ligesom at stå, efter at orkanvarselet er kommet, og forsøge at bygge en dæmning med håndkraft, medens vandet stiger.

Derfor synes vi, det er beklageligt, at regional bæredygtighed, økologi, bolig, kollektiv trafik og service i nærområderne er meget mangelfuldt beskrevet i redegørelsen, og derfor er vi naturligvis glade for, at ordene om social og økologisk bæredygtig udvikling er med i forslaget til vedtagelse.

Der er mange hurraord i redegørelsen. I afsnittet om status for den regionale udvikling indledes med en pose varm luft om, at der overordnet set »har været en betydelig økonomisk fremgang i de danske regioner i de senere år«. Blot halvanden linje længere nede må man dog indrømme, at enkelte områder er præget af udkantsforhold, skiller sig ud ved at have oplevet en mindre gunstig udvikling end resten af landet. Og allerede på næste side fortsættes med, at de regionale indkomstforskelle ser ud til at være blevet større, og det er koncentreret omkring Vejle-Århus-området og hovedstadsregionen. Det er de samme områder, der lever højt på den såkaldt nye økonomis høje vækst i de senere år.

I forhold til udviklingen siden den sidste regionalpolitiske redegørelse kan man også konstatere, at indkomstforskellene mellem hovedstad og Østjylland på den ene side og resten af landet på den anden side ser ud til at være øget. Man kan jo desværre også se, at erhvervsudviklingen i de såkaldte udkanter i nogen grad har gået på at nappe erhverv og virksomheder fra andre regioner eller øge de mere traditionelle allerede eksisterende erhverv.

Udkantsudviklingen er ikke baseret på regeringens indsats inden for teknologi, uddannelse og forskning eller for den sags skyld på alternative erhverv. Det interessante er jo, hvad der så skal gøres.

Redegørelsen konstaterer, at befolkningen følger beskæftigelsesmulighederne, og så gælder det vel om at lave arbejdspladser i regionerne. Der skal arbejdes med regionale og økologiske projekter, og vilkårene for den bæredygtige småindustri skal evalueres og eventuelt lattes.

Iværksætterbølgen bør efter vores opfattelse bredes ud fra Østjylland og hovedstadsregionen, gerne på baggrund af kommunale eller amtskommunale initiativer.

På uddannelsesområdet, og det er jo nok et af de områder, hvor staten og samfundet virkelig kan gøre noget, kan vi jo læse, at 29 byer allerede har fået tildelt korte videregående uddannelser. Men der er brug for at udarbejde et egentlig landkort, hvor de sorte huller fyldes ud, så uddannelsesindsatsen kan komme til at omfatte alt fra folkeskoler til seminarier med skyldig hensyntagen til det kommunale selvstyre naturligvis.

Hvad der også er vigtigt er, at de uddannelsessøgende skal have noget at bo i. Der er nu ved, tror jeg, at brede sig en erkendelse om, at der er en katastrofal boligmangel i Danmark, og den løses ikke ved at sprænge misligholdte almene boliger i luften i udkantsområderne, som man ser nogle steder. Løsningen på den slags problemer er en social indsats og genopretning. Der skal bygges ungdomsboliger, kollegier. Der skal bygges familieboliger, og der skal være boliger til ældre – almennyttige boliger, der er til at betale.

Efterhånden er der en vis enighed i Folketinget om at ændre finansieringsformen for det støttede byggeri for kommunerne fra 14 pct. af grundkapitalen til 7 pct. Meldingen fra KL var enig i, at de 14 pct. var en væsentlig årsag til det manglende nybyggeri i Danmark og dermed til den desperate boligsituation.

Et andet område, der er vigtigt, er den kollektive trafik, og især efter asfaltforliget bør den naturligvis opprioriteres. Pinsepakken omfattede en gratis person- og cykeltransport til de små øer. Kun sølle 6 mio. kr. kostede det. Den ørdrning bør udbygges, i takt med at det kollektive bus- og toget udbygges.

Med en væsentlig bedre uddannelses-, bolig- og trafikindsats vil det også være nemmere at komme til et lille samfund som flygtning eller indvandrere, det vil lette integrationen. For at give integrationsbestræbelserne et skub skal de nødvendige rammer jo skabes.

Et andet område, der efter vores opfattelse er meget vigtigt, er nærmiljøet. Der nedlægges posthuse, nærbutikker, biblioteker, skoler osv. Det skal være muligt at klare de daglige fornødenheder ved indkøb og andre aktiviteter i nærmiljøet. Lokale posthuse lukkes jo som følge af markedsgørelsen og globaliseringen, den blinde økonomiske vækst i vores samfund. Det er jo konkret, fordi Folketinget ønsker, at alt skal kunne fungere på markedsvilkår. Det fører også til det absurde, at man lukker små posthuse og fjerner en vigtig del af den lokale service. Det er